

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/78/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922010328
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7922010328.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého PhD. a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Majerníka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. decembra 2025, v trestnej veci proti obžalovanej A. B. a spol., pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a zločin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. e), ods. 4 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní prokurátora a odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 22.04.2025 sp. zn. 1T/73/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných A. B. a A. B. ako podané oneskorene.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaných A. B. a A. B..

Obžalovanej A. B. - nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., F. XX/XXX

u k l a d á

Podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona [§ 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona] ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd určuje skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanej povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradila škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona [§ 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona] peňažný trest vo výmere 2000 € (dvetisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona [§ 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona] trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu právnickej osoby v trvaní 3 (tri) roky.

Obžalovanému A. B. - nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., F. XX/XXX

u k l a d á

Podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona [§ 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona] ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd určuje skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona [§ 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona] peňažný trest vo výmere 2000 € (dvetisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona [§ 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona] trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu právnickej osoby v trvaní 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaní boli prítomní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.4.2025, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok, kedy po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku sa k podaniu odvolania nevyjadrili. Následne im bol rozsudok doručený dňa 20.6.2025, pričom svoje odvolanie podali na poštovú prepravu dňa 1.7.2025.

Podľa § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že 15-dňová lehota na podanie odvolania začala všetkým obžalovaným plynúť odo dňa 22.4.2025 a uplynula dňa 7.5.2025. Tým, že obžalovaní podali svoje odvolania až dňa 1.7.2025, boli tieto odvolania podané oneskorene a odvolací súd sa z tohto dôvodu nimi nemohol zaoberať, nakoľko výroky o vine obžalovaných nadobudli právoplatnosť, keďže neboli v zákonom stanovenej lehote napadnuté niektorou z oprávnených procesných strán. Preto odvolací súd odvolania obžalovaných v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol ako oneskorené.

Na druhej strane prokurátor svojim včasným odvolaním napadol rozsudok okresného súdu len čo do výroku o treste u oboch obžalovaných fyzických osôb. Odvolací súd si preto splnil svoju prieskumnú právomoc a preskúmal napadnutý rozsudok z pohľadu odvolacej argumentácie prokurátora. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností sa napokon s námietkami prokurátora stotožnil v celom rozsahu.

Okresný súd vykonal v náležitom rozsahu zákonné dokazovanie vo vzťahu ku uloženým trestom, na základe ktorého objasnil všetky skutočnosti nevyhnutné pre správne uloženie trestu, tieto vecne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré boli zákonným spôsobom vyhodnotené aj po právnej stránke. Jediným pochybením zo strany prvostupňového súdu bolo, že žiadnym spôsobom nerozhodol o náhrade škody, hoci škoda bola znakom skutkovej vety výroku o vine. S ohľadom na všetky zákonné ustanovenia považoval súd za nevyhnutné rozhodnúť o tom, aby obžalovaní boli nejakým spôsobom zaviazaní spôsobenú škodu uhradiť. Hoci existovalo viacero zákonných možností ako dosiahnuť daný účel, dospel odvolací súd k záveru, že je postačujúce, aby obžalovaným bola uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu cez ustanovenie § 50 ods. 2 Tr. zák., teda tak, ako to navrhol aj prokurátor vo svojom odvolaní. Z uvedeného dôvodu preto bolo nutné zrušiť napadnuté výroky o treste u oboch obžalovaných v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por..

Keďže prvostupňový súd vyčerpávajúco objasnil všetky skutočnosti nevyhnutne potrebné pre zákonné rozhodnutie o treste a prakticky išlo len o doplnenie ďalšieho výroku ku inak zákonne uloženým trestom, mohol odvolací súd napraviť namietané pochybenie bez toho, aby po zrušení napadnutých výrokov musel vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie, ale sám rozhodol o novom uložení trestu obom obžalovaným s doplneným výrokom podľa § 50 ods. 2 Tr. zák.

Pri ukladaní trestov u oboch obžalovaných vychádzal odvolací súd z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa, na základe ktorého mal za preukázané, že u oboch obžalovaných ide o ukladanie trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť pozostávajúcu z dvoch prečinov, ktorých sa obžalovaní dopustili dvomi samostatnými skutkami. Uvedené bolo dôvodom pre ukladanie úhrnného trestu v zmysle zásad podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., kde prísnejším trestným činom bol prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. s trestnou sadzbou šesť mesiacov až tri roky odňatia slobody (pri prečine neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 2 Tr. zákona bola trestná sadzba až dva roky odňatia slobody). Odvolací súd takisto priznal obom obžalovaným fyzickým osobám jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že pred spáchaním trestnej činnosti viedli riadny život [§ 36 písm. j) Tr. zákona], na druhej strane im pričítal jednu priťažujúcu okolnosť, a to že spáchali viac trestných činov, keďže bol ukladaný úhrnný trest za dva prečiny bez použitia tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona [§ 37 písm. h) Tr. zákona].

Po zvážení všetkých okolností prípadu, reflektujúc aj (podstatné) zmiernenie právnej kvalifikácie spáchaných skutkov (s aktuálnou trestnou sadzbou prísnejšie trestného prečinu podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona 6 mesiacov až 3 roky odňatia slobody v porovnaní so sadzbou aplikovanou v prvom rozsudku pred novelou Tr. zákona 4 roky až 8 rokov odňatia slobody podľa § 251 ods. 4 Tr. zákona) súd uložil obom obžalovaným fyzickým osobám tresty odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmieneným odkladom ich výkonu na skúšobnú dobu 30 mesiacov. Zároveň súd uložil v zmysle § 50 ods. 2 Tr. zák. obom obžalovaným povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradili spôsobené škodu, keďže v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. ide o obligatórnu povinnosť súdu uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku.

Pri ukladaní trestu súd prihliadol na to, že obžalovaní doposiaľ neboli súdne trestaní (v registri trestov nemajú žiadny záznam), obžalovaná B. nemá ani žiadny záznam o priestupku, obžalovaný B. má iba dva záznamy o priestupkoch na úseku dopravy (z rokov 2020 a 2022) a že povest' obžalovaných bola pozitívne hodnotená správami OO PZ Streda nad Bodrogom, ako aj správami obce Slovenské Nové Mesto. Z uvedeného aj pre odvolací súd vyplýva, že v posudzovanej veci išlo zo strany obžalovaných o exces z ich inak riadne vedeného života, ktoré bolo, ako vyplynulo najmä z výpovedí obžalovaných, motivované ich zložitou životnou situáciou spojenou s finančnými problémami aj zdravotnými ťažkosťami obžalovanej. Podmienený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 30 mesiacov tak súd za aktuálnej právnej kvalifikácie, s prihliadnutím aj na ďalšie ukladané tresty, považuje za dostatočný na naplnenie účelu trestu.

Vzhľadom na majetkovú povahu oboch spáchaných trestných činov, ktorých cieľom bolo v konečnom dôsledku získať majetkový prospech, súd obom obžalovaným zároveň uložil aj peňažné tresty podľa § 56 ods. 1 Tr. zákona, a to vo výmere 2000 €, ktorú súd v kontexte všetkých druhov ukladaných trestov považuje za primeranú okolnostiam prípadu aj pomerom obžalovaných. Pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu súd obligatórne podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona uložil obžalovaným aj náhradné tresty odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov (oproti jednému roku v prvom rozsudku), teda vo výmere primeranej aj výške uložených peňažných trestov.

Napokon, keďže obaja obžalovaní boli uznaní za vinných z trestnej činnosti spáchanej pri výkone podnikateľskej činnosti, súd im uložil aj tresty zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu právnickej osoby podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, a to vo výmere 3 roky. Označený druh trestu v uvedenej výmere považuje prvostupňový súd za primeraný povahe a závažnosti spáchaných trestných činov a zároveň za napomáhajúci naplneniu účelu trestného stíhania v tejto veci, v zmysle adekvátneho vyvodenia trestnej zodpovednosti.

Vychádzajúc z uvedených skutočností považuje odvolací súd uložené tresty v ich súhrne za spôsobilé na naplnenie funkcie individuálnej prevencie trestu v zmysle výchovného pôsobenia na obžalovaných

tak, aby sa v budúcnosti už trestnej činnosti nedopúšťali, ako aj funkcie generálnej prevencie trestu v zmysle odradenia iných od páchania obdobnej trestnej činnosti.

To boli dôvody, pre ktoré sa rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.